

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 99.

Ottende Session.

31te Møde.

Mandagen den 19de Januar, Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

Sfcherning (fortsai): Den paagjældende Person, som skulde have dette Tillæg, har desuden en ikke ringe Fordeel af Embedet, idet han uden Betaling har en af de behageligste Boliger, der er i Skagen, og der er altsaa slet ingen Anledning til at give ham det. Hvad den Anden angaaer, saa er det ganske vist, at der i Nærheden af ham findes Sandflugtsdistrikter, der ere meget mindre og volde meget mindre Uleilighed, men Commissairerne i dem ere heller ikke lønede saa høit som han, og jeg troer ikke, der er noget Distrikt, hvor Sandflugtscommissairen er lønnet saa høit, som denne vilde blive, hvis Udvalgets Forslag ikke blev vedtaget. Jeg kommer nu til den anden Grund, som det ærede Medlem anførte, nemlig den, at man, da man venter ved en Lov, som nu foreligger Thinget, at faae Sagen reguleret saaledes, at der for Fremtiden kan ventes Besparelser, paa Grund deraf skal lade det her omtalte Forhold bestaae, men derved maa jeg gjøre opmærksom paa, at de, der ifølge den nye Lovbestemmelse skulde kunne indvinde denne Besparelse, maae, forsaavidt jeg har Formodning derom, være Amtstraadene, og vi maae vel lægge Mærke til, at disse netop staae bagved disse høie Lønningsforslag. Det er ganske vist, at de nu staae der i en anden Stilling end den, hvori de, forsaavidt jeg har forstaaet det ærede Medlem, senere ville komme til at staae; thi nu staae de som dem, der foreslaae for Statskassens Regning, hvorimod de

for Fremtiden skulde komme til at staae som dem, der foreslaae for Amtets og Statskassens Regning i Forening. Men jeg vil spørge, hvorledes vi, naar vi nu gaae ind paa Amtsrådets Indstillinger, stille det, naar det næste Aar i Fællesskab med Regjeringen skal undersøge den samme Sag; vil det saa kunne stige om sit eget Forslag: da vi nu selv skulle bidrage Noget dertil, saa erkjende vi, at det var høit? Naar vi derimod iaar paa Regjeringens, paa Statens, paa Lovgivningens Vegne have sagt: vi finde det for høit, saa kan Amtsrådet til næste Aar sige: vor Participant maae vi ikke træde for nær; han har tydelig erklæret, at han finder det for høit, og vi bør altsaa ikke iaar komme til den samme Høide. Vi give altsaa derved Amtsrådet et meget heldigt Bærn, som det kan stille sig bagved, naar den Bedkommende siger: I have dog forrige Aar givet mig den fortræffelige Indstilling og selv troet, at jeg burde have 1300 Rd.; man trækker da paa Skuldrene og siger: Ja, men den hele Rigsdag har sagt, at Du skal være fornøiet med 1000 og saamange Rigsdaler, hvormange det nu er, og vi kunne derfor ikke nu komme tilbage til den forrige Indstilling. Det er at gjøre Amtsrådets Stilling taalelig, om ikke let, men bevilge vi det, der er foreslaaet af Regjeringen, kan Amtsrådet fornuftigviis efter min Mening ikke sige Andet end: Ja, det er haardt, at vi maae bøde for det, vi have gjort, men vi komme til at betale; naar vi derimod vedtage Udvalgets Forslag, gjøre vi Amtsrådets Hænder frie, saa at det kan komme til at undersøge Sagen paany, og saa kan den forandrede Stilling bringe det til at have en anden Erkjendelse, end det nu har. Jeg troer derfor, at Thinget netop af disse Hensyn bør